

กิเลส

เล่นเก่งไม่จำเป็นต้องเป็นนักกีฬา

เก่งกีฬาหาใช้ชื่อ	นักกีฬา ไม่เลย
โทษกิเลสยังหนา	แน่นแท้
เล่นเกกมะเหรกพา	เสียชื่อ เสียอีก
ฉุนง่ายใจโหด, แม่	มีดหน้าพาพาล

ผู้ปราถเกียรติสตรีไม่ใช่สุภาพบุรุษ

ชายชาญฉลาดเกียรติแก้ว	กัญญา
เพื่อกิเลสคือรา-	คะร้าย
เป็นเสนียดแห่งสมา-	คมมนุษย์ นักแล
ดีอื่นหมิ่นพิน, หม้าย	ชื่อใช้ “สุภาพชน”

ผู้ยอมเสี่ยงอย่างพินไม่ใช่อัจฉริยะ

บุทคลเสี่ยงค้าเช่น	เล่นพนัน ^[๑]
หัวหกกันขวิดฟัน	ผกไขว้
โลกกิเลสเร็วพลัน	ผลาญย่อย ยับแล
เสี่ยงแห่งพ่อค้าได้	แต่น้อยค้อยคำนวณ

คนขี้เมาไม่มีใครไว้ใจ

นักดื่มควรแบ่งได้	เป็นสอง จำพวก
เมากับไม่เมาครอง	สติไว้ ^[๒]
คนขาดสติตรอง	ตริกห่อน เป็นแฮ
ใครจะไว้ใจได้	กิเลสร้ายแรงโมห์

นักการเมืองไม่จำเป็นต้องเป็นรัฐบุรุษ Statesman

นโยบายบอกแจ้ง	น้ำใจ จริงเฮย
ว่านักการเมืองไหน	แน่แท้
ใช้มิใช่รัฐบุรุษใคร	ใคร่ทราบ
ดูกิเลสรู้แม่น, แม่	มากน้อยค่อยแสดง

พฤษภ. ๗๖

[๑] พะนัน พะนันเป็นการเสี่ยงได้เสี่ยงเสียเท่า ๆ กัน หรือมีแต่ประตูเสียมากกว่าประตูได้ เช่น หวยหรือสลากกินแบ่ง แต่การเสี่ยงของพ่อค้าที่เรียก Speculation นั้น เป็นการเสี่ยงได้มากกว่าเสี่ยงเสีย อย่างมากพ่อค้ายอมเสี่ยงไม่เกินกว่า ๒๕% ถ้าการค้าโดยยอมเสี่ยงตั้ง ๕๐% การค้ำนั้นก็กลายเป็นการพะนันไป

[๒] ไว้ คนขี้เมากินเหล้าแม่แต่น้อยก็ต้องเมา ว่ากันว่ากินจิบเดียวก็เมา เพราะเชื้อเหล้าซึมซาบอยู่ในร่างกายมากแล้ว

นักกีฬา

(ปรารภการแข่งขันมวยที่มีผู้เอาใจเข้เนาปาผู้ตัดสิน)

นักกีฬาสารูปล้วน	กายใจ จำรูญ
เลิศมิตรเลิศมนุษย์ใน	โลกนี้
ใครใครก็ไว้ใจ	ได้หมด
แม้ศัตรูยังลี้	หลีกให้อภัยครั้น
ในอันเอาเปรียบไซ้	ไม่มี
ขอแต่ยุติธรรมที	เถอะเนื้อ
จริงฤเล่นก็ดี	ใดแปลก
จริงอย่าเป็นเล่นเก้อ	เล่นเพื่อพาลจริง
ค้ำตึงมติผู้	ตัดสิน
นักกีฬาติฉิน	ชั่วช้า
ชอบมิชอบชอบยิน-	ยอมอย่าง นักกีฬา
ตั้งท่านฟังท่านถ้ำ	ตั้งนี้วินัย
วิสัยสมรรถภาพต้อง	ตามกำเนิด
มิใช่จะชนะเลิศ	ทั่วผู้
หย่อนกายแต่ใจประเสริฐ	สมศักดิ์ นักกีฬา
เก่งแต่กายห่อนกู่	เกียรติได้ตั้งประสงค์
งามทรงสมส่วนด้วย	บริหาร

งามจิตต์มิตรภาพวาน

คบค้า

งามสัจย์สุจริตขาน

เขตต์เชื้อ ถือเทอญ

งามกว่างามเพราะ “หน้า

นึ่งเนื่อนวลหงส์”

ขอจงวีรชาติเชื้อ

ชาวไทย

เป็นนักกีฬาไกร

เกริกด้าว

ครบถ้วนส่วนร้อยใน

อนาคต

บริสุทธิ์กายใจน้าว

โลกน้อมนิยมชม

ฉันท. ๗๖

กีฬาไม่ถือชาติ

รอบกีฬาโอลิมปิกถึงอีกแล้ว โลกกีฬาผ่องแผ้วเป็นหน้าหงาย เยอรมนีรับแขก แจกภูิก้า เชิญนานาชาติประชุมเผชิญชัย จัดค่ายพักนักกีฬาอย่างน่าอยู่ เป็น หมู่ๆ ตามอัธยาศัย กระจายอาหารอย่างบ้านของตัวไซร์ ที่ฝึกซ้อมพร้อมให้ตั้งใจปอง มอบเขตต์แดนแคว้นกีฬาสารพัตร ให้องค์การกีฬาไม่ขัดข้อง แคว้นกีฬานักกีฬา มาอยู่ครอง การรับรองครั้งนี้ดูดีนัก

มีแสดงพิพิธภัณฑจัดสรรขึ้น เพื่อฟูฟื่องงานใหม่ให้ประจักษ์ แสดงภูมิประเทศ วิเศษซึก- ชวนเชิญนักท่องเที่ยวให้เหลียวแล ระหว่างงานกีฬานานาชาติ มรรยาทกวดขันกันยำแย่ ห้ามตากผ้ารุงรังชวนชังแท้ ต้อนรับแม่ชาติยิวเคยกริ้ว มา สละที่ให้สตรียิวก็ได้ ทั้งนี้เพียงชั่วสมัยรับแขกหนา การถือชาติยกเว้นเป็น ครั้งครา ด้วยอำนาจกีฬาน่ายินดี

โอลิมปิกแห่งกรีกโบราณยังมีชีวิตอยู่ดังได้เห็นนี้ คบกีฬาพาสว่างกลางเวที แห่ง การเมืองซึ่งมีเขาเราเอย

สักวากีฬาโอลิมปิก เกื่อการเมืองเข้าอีกหรือมิใช่ แข่งคราวหน้าจะมีที่กรุงใด ก็ เลือกได้ตามที่มีผู้เชิญ คืออังกฤษญี่ปุ่นอาเจนไตน์ แต่อังกฤษถอนไปไม่ขัดเขิน ให้ออกาสญี่ปุ่นครุ่นดำเนียร ทางเจริญไมตรีดีนักเอย

น้ำใจนักกีฬา

พีรพงศ์องค์เอกเจ้า	เจ็ดสยาม นามระบือ
ไทยธวัชพาสะบัดสนาม	ยุโรปโน้น
เป็นที่หนึ่งในยาม	ชั้นแข่ง ยานยนต์
โทเทียวโทเทศโพน	เพียบผู้ช่วยพร
ทินกรจนแจ่มฟ้า	ธาตรี
ท่านหน่อภาณูรังษี	สว่างจ้า
แสงอาทิตย์แสงพี-	ระพงค์ส่อง ประลองฤ
แสงหนึ่งฟ้าหนึ่งหล้า	โลกรู้ชูเฉลิม
เสริมศุภสวัสดิ์ให้	ใน ๘ ขณะเทอญ
อย่าว่าแต่เราจะ	เพรียกพร้อง
แม้ผู้ที่ท่านชนะ	นับเลิศ นักกีฬา
ยังจับหัตถ์ท่านซ้อง	เสกแซ่สรรเสริญ
เชิญอย่าประชดใช้	คำคือว่าเป็น
“เพราะเลิศนักกีฬาหรือ	จึงฉะนั้น”
กีฬธรรมสม่าเสมอถือ	กันทั่ว
ไทยเทศทุกเพศชั้น	ชอบเชื่อนักกีฬา
ปัญหาอยู่ที่น้ำ-	ใจหนอ

เล่นเก่งแต่ใจคอ

ฝ่อแป้

เล่นไม่เก่งใจพอ

ตระหนก นักเลง

ดีกว่ากันแน่แท้

เก่งด้วยดีไซ

โลกานุเคราะห์ให้

ตั้งใจ

หากเกิดนักกีฬาไกร

เกริกกล้า

ธรรมานุเคราะห์ใน

ใจเที่ยง จอมธรรม

จึงมนุษย์ทั่วหน้า

โปรดน้ำใจเจริญ

มิถุน. ๗๙

ดาราทองแห่งการแข่งขันยานยนต์

ดาราสวรรณทรง	พิรพงศ์ไพไลพรรณ
เลิศล้ำกระยาหังน	กิติก้องประลองสนาม
รถโครมิโยเยี่ยม	พลเยี่ยมกำแหงยาม
ชั้นแข่งพระแรงราม	รณยูริปูแหง
เทอดนามสยามบุตร	บริสุทธิสำแดง
สอยดาวคำคำแดง	คุณค่าจะหาไหน
หน่อภาณูรังษี	รัศมีประเทืองไกล
ดาวทอง ณ ธงไทย	พิรท่านประธานเรา
โลกซัดสมรรถภาพ	ผิวเลิศประเสริฐเอา
ชัยโลกจะโลกเสา-	วนน้อมนิยมชม

นักกีฬา

ฉันชอบชมนักกีฬาผู้สามารถ
เธององอาจดังพระยาราชสีห์
สุภาพทั้งกิริยาและพาที
งามอ่อนโยนอย่างสตรีที่น่ารัก
ทรวดทรงงามกล้ำเนื้อถนัดเห็น
ใจเยือกเย็นยิ้มละม้ายให้ประจักษ์
ยิ้มทั้งแพ้และชนะประหลาดนัก
ไม่รู้จักอาฆาตหรือหวาดเกรง
ไม่ยอมแพ้เว้นแต่มีใครชนะ
ไม่ลดละแต่ไม่ใช้ข่มเหง
ต้องการแต่แพ้เพลเล่นที่น้กเลง
ยุติธรรมเธอเองใช้อื่นไกล
เล่นเพื่อเกียรติเธอเกลียดการอามิส
เสาวนิตคำตัดสินเป็นใหญ่
กีฬาเพื่อกีฬาน่าชื่นใจ
ไม่มวยหมัดยัดให้อย่างไพร่จริง
การฝึกซ้อมซ้อมกายวายเมื่อยล้า
เพิ่มฤทธิ์พาเธอให้ไวว่องวิ่ง

การรักษาอนามัยเธอไม่ทิ้ง
กินอยู่ยิ่งเกลี้ยงสะอาดปราศฟุ้งเพื่อ
ใจสบายอยู่ภายในกายสบาย
ทั้งกายใจเฉิดฉายหายหยิ่งเย่อ
เครื่องจักรกรรมชาติหรือคือตัวเธอ
สม่าเสมอสมรรถงานปานเครื่องทิพย์
เธอซังเซิงซิงซัยอย่างไม่เลือก
เช่นกล้วยเกลือกอามิสผิตศีลฉิบ
แพ้ชนะเป็นได้ไม่งุบงิบ
คุณค่าแข่งควรหยิบขึ้นบูชา
เธอกล่าวการกีฬาอนามัย
ว่ามีฤทธิ์บ่มนิสัยได้อย่างวา
แท้จริงเติกเกิดเป็นนักกีฬา
อนามัยก่อนมาเสียคนไป
การกีฬา, ดุจศึกษาควรสร้างมนุษย์
ช่วยกันจุดทั้งกะบิสีให้ได้
เราเคยปั่นเทวดามาแต่ไร
ยกกะบิเถิดได้เทวดาเอง.

การฝึกซ้อม Training

นักเรียน ๆ ไปตามใจนึก ไม่ต้องฝึกฝนให้กายได้ที่ การฝึกฝนปรนปรี้อถือว่าดี แต่พวกที่สมัคค์นี้นักกีฬา

การแข่งขันสำคัญเห็นปานใด การฝึกสำคัญไม่น้อยไปกว่า ฝึกทั้งกายและใจไม่เฉื่อยช้า ทุกเวลาปรับปรุงบำรุงบำเรอ

ส่วนกาย หมายถึงกำลังฤทธิ์ การกินนอนเป็นกิจสม่ำเสมอ อาหารพื้นร้อนคุณทუნบูดเพื่อ ไม่มัวเกร่อกล้ากรายอบายมุข^[๑] โปรดกลางแจ้งออกแรงรักระเบียบ ประพฤติเฉียบทางวินัยให้เกิดสุข การสร้อยเสพย์มธยัสต์บำบัดทุกข์ บำเพ็ญปลุกเคยชินภิญโญ แล

ส่วนใจ หัดนิสัยให้ร่าเริง เชี่ยวชาญเชิงรังใจไม่ป้อแป้ ใจเป็นนายการเป็นบ่าวเข้าแบบแท้ ค่อยเกียงแก้กิเลสตามเหตุการณ์ ไม่ฉุนเฉียวเปรี้ยวเปลี้ยเสียสติ ไม่หัดหู่ดูสีไม่ฟุ้งसान ความประหม่าพาพกสะทกสะท้าน ค่อยรำบาญหาญแก้แหห่างไป

เมื่อกายจิตต์ปรับสนิทดังนี้แล้ว ความเป็นอยู่ผ่องแผ้วพันสงสัย ความเคยชินเป็นพระเจ้าเฝ้าโปรดให้ สำเร็จได้ทุกอย่างตั้งใจจริง ที่ตรงข้ามคือความเคยข้างชั่ว ก็เหมือนตัวมารเข้าเป็นเจ้าสิ่ง คบพระเจ้าดีกว่าอย่างประวิง ชื่นทอดทิ้งมารเข้าเป็นเจ้าเรือน

นักกีฬาคือสาวกพระเจ้า เขาผะเดียงท่านเข้ามาอยู่เพื่อน ด้วยวิธีฝึกไปไม่แซเขื่อน ตลอดเดือนปีเลยเป็นเคยชิน

ศิษย์พระเจ้าก่อนเข้าแข่งขันใด ฝึกซ้อมพิเศษไปจนเจนสิ้น ไม่มั่งงายหน่ายซ้อม
ยอมอาจิณ^[๒] แม้ฝึกกินเวลาตั้งหน้าไป

ฝ่ายมารสิงทำจริงไม่สำเร็จ ใจไม่เด็ดกายคือถือดีใหญ่ ขาดระเบียบเฉียบขาด
คลาศวินัย เป็นนักร้องอ้อ ไรไม่จริง เอย

สิงห์. ๗๙

[๑] อบายมุข หันหน้าเข้าสู่อบาย มี ๖ อย่าง คือ ตีมน้ำเมา เทียวกลางคืน ดูการเล่นพริ้วเพรีอ เล่นการพะนัน
คบคนชั่วเป็นมิตร เกียจคร้านทำงาน

[๒] อาจิณ ประพฤติสม่าเสมอ